

Yapabileceğim işlerde, kabiliyetim olan alanlarda kendime güveniyorum."Allah'ın izniyle yaparım." diyorum. Bu enaniyet oluyor mu? Hizmete zarar verir mi?

Enaniyet, Allah'ın insana ihsan ve ikram eseri olarak verdiği nimetleri sahiplenip kendine mal etmesi ve kendinden bilmesidir. Yani enaniyetli bir kişi, üzerinde parlayan kabiliyet ve nimetleri Allah'tan değil de kendinden biliyor. Mevhum ve itibari olan sahiplenme duygusunu hakiki bir şekle çevirerek, her şeye ene ile temellük ediyor. Benim gözüm, benim kulağım, benim sesim, benim gücüm, benim aklım diye diye işi hakiki benliğe götürüyor. Yani artık kendinin kabul etmeye başlıyor. Tehlikeli olan da bu halettir.

Bir kimse, üzerindeki nimet ve kabiliyetlerin Allah'ın bir inayet ve ikramı olduğunu bilse ve sahiplenme duygusunun itibari bir kıyaslama vasıtası olduğunun bilincinde olsa ve bu şekli ile kendine güvense, bir sakınca ve mahzur olmaz.

Fizik olarak yakışıklı ve güzel olan sahabelerden bir tanesi, bu hâli için sürekli iftihar edermiş. Bu durumunu Allah Resulüne (asv) arz ediyor ve diyor ki; *"Ya Resullah ben güzelliğimi Allah'tan bildiğim hâlde, bununla övünüyorum, bunda bir kibir ya da sakınca var mı?"* Allah Resulü; **"O nimeti Allah'tan bildiğin sürece bir mahzuru yoktur."** cevabını verir.